

Symbol Nr. 39

Jordmenneskehedens bevidsthedskategorier

De afgørende kræfter
for jordmenneskets
modtagelighed for
den ny verdens-
impuls

39.1 Man skulle jo tro, at alle jordmennesker med strålende begejstring og åbne arme ville modtage den nye guddommelige verdensimpuls, en så betagende og overvældende håndsrækning, en så omfattende og inspirerende kraft fra en højere verden. – Men nej, således er det slet ikke. Sagen er nemlig den, at et individs modtagelighed af højere kræfter, hvilket i dette tilfælde vil sige dets modtagelighed for en ny åndskultur, ikke er noget, det kan afgøre med sin vilje, således som det f. eks. med denne kan afgøre, om det vil stå op eller sidde ned, om det vil råbe eller hvi-ske, om det vil åbne eller lukke sine øjne eller lignende. Det afgørende for et jordmenneskes modtagelighed for en ny åndelig basis er således ikke dets vilje, men derimod den bag dets vilje eksisterende åndelige kvalitet, der igen repræsenteres af de i dets bevidsthed førende sjælskræfter. Disse kræfter er af højst forskellig natur hos individerne, idet de for ethvert individs vedkommende udgør et resultat af dets samlede erfaringer eller oplevelser, dets forudgående anlæg, vaner og tilbøjeligheder, og disse er netop forskellige for ethvert individ. Disse kræfter vil således blive de egentlige viljeførende for individet og afstemme dets vilje for eller imod en ny åndskultur.

“Hellig vrede”,
“retfærdig harme”

39.2 Da jordmenneskene i meget stor udstrækning netop tror, at deres medvæseners holdning til åndelige problemer kun er et spørgsmål om vilje, og derfor ikke aner, at den i virkeligheden, således som vi før påpegede, udgør et spørgsmål om udvikling eller anlæg, kommer de meget ofte til at forgrube sig på hverandres mening om livet eller opfattelse af tilværelsen. Sådanne væsener vil nemlig altid leve i den vildfarelse, at deres specielle opfattelse af tilværelsen, deres specielle tro og idealer er absolut

“eneste saliggørende” og føler sig i kraft heraf indigneret på sådanne medvæsener, hvis natur, erfaringer og anlæg absolut betinger, at de enten er så meget forud eller bagefter de førstnævnte væsener i udvikling, at de absolut ikke kan dele disse væseners særlige forskrifter og tro på livet og derfor er nødsaget til at være af en helt anden livsanskuelse. For at hjælpe jordmenneskene til bekæmpelse af denne uheldige indignation, der i form af intolerance, men under forklædningen “hellig vrede”, “retfærdig harme” osv. i virkeligheden har afstedkommet megen sorg og lidelse og i sin lokale natur er ligeså uberettiget og meningsløs, som hvis man fandt på at være indigneret på sådanne mennesker, der af år er yngre eller ældre end en selv, skal vi nu gå over til at belyse jordmenneskenes forskellige kvalifikationer for modtagelighed af den ny åndskultur og derved hjælpe dem til den overvindelse af nævnte indignation, der er den absolut uundgåelige betingelse for enhver sandhedssøger, der vil opnå at møde “den store fødsel” og få kosmisk bevidsthed eller blive fyldt med “den hellige ånds” klare guddommelige sekraft og sollyse væremåde.

Gruppe A og B.
Kategorierne og
intelligens og
følelse

39.3 Når vi således skal til at analysere eller måle jordmenneskehedens åndelige standard, må vi have et fast punkt, i forhold til hvilket vi kan bestemme resultatet af denne vor udmåling. Et sådant fast punkt får vi netop i den nævnte menneskeheds holdning til den gamle verdensimpuls. Gennem denne holdning bliver vi vidne til, at nævnte impuls for tusinder af jordmenneskers vedkommende er blevet forældet, ligegyldigt hvad enten den fremtræder i form af buddhisme, islam eller kristendom og ganske uafhængig af om man er født øster- eller vesterlænding. Dette vil altså igen sige, at der verden over findes væsener, der er vokset fra deres børnelærdom eller barnetro, vokset over jordens nuværende største religionsformer. Når dette forhold har kunnet blive en kendsgerning, skyldes det den store følelses- og intelligensmæssige udvikling, der har fundet sted gennem det sidste århundrede. De omtalte væsener har altså været genstand for denne udvikling, hvilket igen vil sige det samme som, at de har fået deres bevidsthed beriget med erfaringer og oplevelser, der atter igen hos samtlige individer har affødt store fundamentale spørgsmål, som slet ikke var aktuelle på de tider, da religionerne af deres ophøjede stiftere blev givet, og derfor ikke blev indstillet på at skulle besvare. Religionerne var således kun tilpassede til at give svar på de i hine tider mest aktuelle spørgsmål. Og da

jordmenneskehedens åndelige standard særligt på intelligensens område var meget primitiv, var de spørgsmål eller begær efter virkelig viden, man da repræsenterede, i tilsvarende grad meget primitive. Religionerne måtte derfor ikke at virke alt for fantastiske eller usandsynlige tilpasses til disse væseners primitive udviklingsniveau. Men da der nu er henrundet årtusinder, siden den gamle verdensimpuls blev oversat til religionsform, og disse årtusinder på alle andre felter i jordmenneskehedens bevidsthed har sat sit udviklingsstempel, mens religionsformerne ikke tilsvarende har gennemgået nogen forvandling eller udvidelse, men i form af dogmer stadig kun indtager deres primitive eller begrænsede områder, er det givet, at de mest fremskredne eller af udviklingen påvirkede væsener i tilværelsen, med store dele af deres bevidsthed, må færdes udenfor religionernes rammer, ja ligefrem kolliderer med disses ordform, når denne skal tages bogstaveligt og ikke i symbolform, således som det egentlig er dens oprindelige bestemmelse i verdensplanen. Og jo større disse udenfor religionerne eksisterende nye bevidsthedslag er, der igen i særlig grad repræsenteres af teknik, videnskab og kunst, desto mere kommer deres ophav til at være i disharmoni med ordformen eller dogmerne. Og da konsekvenserne heraf for store dele af jordmenneskehedens vedkommende er blevet en hel eller delvis frigørelse af dogmerne eller løsrivelse fra religionerne, bliver vi således vidne til, at samme menneskehed fremtræder for os i to store hovedgrupper. Heraf vil den ene altså udgøres af de væsener, vi lige har omtalt, og som har løsrevet sig fra religionerne, dogmerne eller den gamle verdensimpuls, mens den anden derimod består af de væsener, for hvem de nævnte realiteter endnu har sin fulde inspirationskraft, og overfor hvem de derfor endnu er en uundværlig velsignelse. Disse to store hovedgrupper vil her i Livets Bog henholdsvis blive betegnet som "gruppe A" og "gruppe B". Nævnte to store hovedgruppers væsener, hvilket vil sige den samlede jordiske menneskehed, vil igen være at inddele i seks særlige kategorier. Af disse vil de tre første henhøre under gruppe A, mens de tre sidste er at betragte som udgørende gruppe B. Et hvilket som helst jordmenneske vil altså være at henhøre under en eller anden af disse seks kategorier. Disse kategoriers væsener adskiller sig fra hverandre ved deres særlige udviklingstilstand. Denne har nemlig ikke været ens for alle væsener, men har formet sig således, at nogle væsener for tiden fremtræder med en for stærkt udviklet følelse i forhold til deres intelligens, mens der er andre, hvor det modsatte er tilfældet.

Men samtidig findes der også væsener, i hvilke disse to bevidsthedsfaktorer er jævnbyrdige eller i ligevægt. Da det er det indbyrdes forhold mellem disse to i individets bevidsthed fremtrædende faktorer, der er det absolut afgørende for dets viljeføring eller dets handlemåde, dets partiskhed eller upartiskhed overfor dette eller hint, for dets religiøse standard, for hvad det kan tro på, og hvad det ikke kan tro på osv., kan det ikke noksom anbefales sandhedssøgeren særligt at indprente sig de efterfølgende analyser af førnævnte kategorier, idet erkendelsen af urimeligheden eller abnormiteten i enhver form for intolerance eller uvilje mod anderledes tænkende eller opfattende væsener i ham da vil blive levende.

Forklaring til symbol nr. 39

39.4 Jorden og den gamle og ny verdensimpuls. Gruppe A og gruppe B

For at forstå symbol nr. 39 vil det her være gavnligt at kaste et tilbageblik på symbol nr. 1. Som vi allerede er gjort bekendt med, udtrykker dette de fra "det guddommelige skabepincip" gennem verdensaltet udstrålende åndelige energier eller kræfter. Ligeledes er vi gjort bekendt med, at disse energier udløses i rytmer eller impulser, og at jorden, der på symbolet er udtrykt ved den hen imod midten fremtrædende dobbeltcirkel, er i direkte berøring med tre sådanne store kosmiske verdensimpulser. Vi ser således forneden en impuls, der er lige ved at forsvinde fra jorden. Det er resterne fra denne impuls, der ligger til grund for naturmenneskenes religiøse begreber. Dernæst ser vi en anden impuls, der dominerer det meste af cirkelen. Ud fra denne opstod de nuværende verdensreligioner: Buddhismen, Islam og Kristendommen. Denne impuls, der nu er stærkt forældet, udtrykker vi i Livets Bog som "den gamle verdensimpuls". Oven over denne igen ser vi atter en impuls, som er ved at få indpas. Dette er den her i samme bog udtrykte "ny verdensimpuls". På symbol nr. 39 finder vi atter cirkelen eller jordklodens udtryk gengivet, men her fremtrædende orange farvet. Og det hvide legeme, som går gennem denne cirkel, vil således være at genkende som udtrykket for den gamle verdensimpuls.

Som vi allerede har beskrevet, er en overordentlig stor mængde af jordens mennesker vokset over den gamle verdensimpuls og vil således kun kunne få deres religiøse liv befordret videre af den ny verdensimpuls. Disse væsener, der tilsammen udgør

gruppe A og igen er inddelt i tre kategorier, alt efter deres særlige bevidsthedstilstand, har vi på symbolet udtrykt i form af de tre øverste gule og grønne figurer til venstre. Figurerne udtrykker altså hver især et væsen henhørende under en af de tre særlige kategorier. I henhold til de punkterede linier ser vi, at figurerne forener sig i en stjerne til højre. Denne stjerne bliver således udtryk for gruppe A. På samme måde ser vi også forneden tre figurer forene sig i en stjerne. Denne stjerne er udtryk for gruppe B, og de pågældende figurer er udtryk for de tre kategorier, under hvilke samtlige væsener er henhørende, der endnu ikke er voksede fra den gamle verdensimpuls, men derimod enten får eller kan få hele deres religiøse næring eller behov tilfredsstillet igennem denne. Da den gule farve er udtryk for følelse og den grønne for intelligens, kommer figurerne således til at demonstrere den indbyrdes kombination af disse to store bevidsthedsfaktorer i de pågældende kategoriers væsener. Som figurerne viser og som tidligere omtalt, fremtræder denne kombination under tre forskellige former. For nogle væsener betyder den således en jævnbyrdig intelligens og følelse, for andre for megen følelse i forhold til intelligens og atter hos andre for megen intelligens i forhold til følelse. Dette forhold i forbindelse med det pågældende væsens særlige udviklingsstandard betinger så igen samme individs identitet som henhørende under en eller anden af de nævnte kategorier.

39.5 Resumé af første kategori i gruppe A

Første figur til venstre på symbolet udtrykker altså et væsen af første kategori

i gruppe A. Vi ser her, at det gule og grønne felt er lige store. Da farverne, som allerede nævnt, udtrykker følelse og intelligens, vil dette altså betyde, at væsenerne indenfor nævnte kategori fremtræder med en jævnbyrdig intelligens og følelse. Da disse to bevidsthedsfaktorer samtidig er meget fremragende udviklet, udgør samme kategoris væsener jordens mest fremragende repræsentanter i åndelig udvikling og danner tilsammen en zone, vi i Livets Bog udtrykker som "den store fødsels forgård". Disse væsener bliver de fundamentale bærere af den ny åndskultur eller verdensimpuls.

39.6 Resumé af anden kategori i gruppe A

Den næste figur er udtryk for et væsen af anden kategori i gruppe A. Det gule felt i figuren er her mere fremtrædende end det grønne, hvilket jo betyder, at væsenerne indenfor anden kategori fremtræder med et for stærkt udviklet følelsesliv i forhold til intelligenslivet. Denne kategori har vi inddelt i seks afdelinger (se Livets Bog, kap. 5), der igen repræsenterer en udviklingszone, der strækker sig fra den store fødsels forgård og ned til grænseområdet for den gamle verdensimpuls. De ædleste af disse væsener vil ligesom væsenerne i første kategori være modtagelige for den ny verdensimpuls og blive dens sande fortrolige og forkæmpere. Til anden kategori hører også i særlig grad de væsener, vi kalder "kunstnere". Men der findes også væsener her, der grundet på deres primitive intelligensliv i forhold til følelsen mere eller mindre fremtræder som "fanatikere", som selvsuggerede eller selvbestaltede sektdannere eller formentlige religiøse reformatorer, der gør deres egne fantasti-

ske forestillinger til nye dogmer. Andre væsener her er derimod fanatiske tilhængere af nye religiøse samfund. Indenfor anden kategori udstrækker sig i særlig grad "ufrugtbarhedens zone", "de ulykkelige ægteskabers eller degenerationens zone". Fra anden kategoris område vil modstanden mod den ny verdensimpuls begynde.

39.7 Resumé af tredje kategori i gruppe A

Den tredje og sidste figur foroven på symbolet er udtryk for tredje kategori og viser os i henhold til farvefelterne, at nævnte kategoris væsener har en for ringe følelse i forhold til intelligensen. Disse væsener er derfor mindre religiøse end væsenerne i anden kategori, men repræsenterer dog samme udviklingszone som disse, men altså på en anden måde. Disse væsener har vi inddelt i fem afdelinger (se Livets Bog, kap 5). Heraf repræsenterer de mest fremragende væsener det, vi kalder "videnskaben", ligesom "politikere" og de "fødte" forretningsfolk også her har deres udviklingsområde. På grundlag af den for lidt udviklede følelse finder vi i samme zone antireligiøse væsener og de såkaldte "storforbrydere".

For alle væsener indenfor de nævnte kategorier vil det som nævnt være gældende, at de er voksede over den gamle verdensimpuls og ikke i ret stor udstrækning modtagelige for den guddommelige suggestion. De kan derfor absolut ikke få inspiration af eller "omvendes" ved de almindelige former for gudstjeneste, dåbs-handlinger og sacramenter, men derimod kun ved livets egen religion eller tale, hvilket altså igen vil sige, den ny verdensimpuls. Vi er dermed færdige med gruppe A.

39.8 Resumé af første kategori i gruppe B

Den næste figur til højre for den på symbolet udtrykker den første kategori i gruppe B. Som det af figuren fremgår, har væsenerne her ligesom i første kategori i gruppe A jævnbyrdig intelligens og følelse. De udgør de "oprigtig troende" og er de mest ligevægtige og ædleste væsener indenfor verdensreligionerne eller gruppe B.

39.9 Resumé af anden kategori i gruppe B

Den anden figur udtrykker anden kategori i gruppe B og viser, at væsenerne her har for megen følelse i forhold til intelligensen, hvorved de bliver fremtrædende som overreligiøse. Disse væsener har således ikke en sådan fornuft i deres religiøse fremtræden som den vi finder hos væsenerne i første kategori i samme gruppe. Dette forhold udløser sig så igen i form af "hellig vrede", "retfærdig harme", maskeret intolerance eller forfølgelse af anderledes tænkende væsener eller af væsener med en anden religiøs opfattelse. Denne kategori florerede særlig i middelalderen med bål og brand. Og det er også væsener herfra, der navnlig blev repræsentanter for den realitet, vi har skildret under begrebet "den hårde hud". Men de samme typer findes også i vore dage, og fra disse vil den ny

verdensimpuls møde en ikke ringe modstand indenfor alle verdensreligionerne.

39.10 Resumé af tredje kategori i gruppe B

Den tredje og sidste figur for den tredje og sidste kategori i gruppe B. Figuren viser, at disse væsener er fremtrædende med for megen intelligens i forhold til følelsen. Nævnte væsener er derfor ikke ret meget religiøst indstillede. Da de i mange tilfælde ikke har nogen samvittighed overfor civilisationens love, bliver de, ligesom nogle af væsenerne i sidste afdeling af tredje kategori i gruppe A, i stor udstrækning i en permanent disharmoni med disse og fremtrædende som "forbrydere".

39.11 Resumé af Forbryder- verdenens væsener

Med hensyn til "forbryderverdenens" væsener vil der være det at sige, at samtlige væseners disharmoni og kolde levemåde vil udløse sig i svære lidelser eller hårde skæbner, hvorigennem deres primitive og mangelfulde følelsesliv vil blive udviklet og forædlet og de pågældende væsener gjort modtagelige for "omvendelse" af den gamle eller ny verdensimpuls og således atter indstillede på retning mod lysets rige.